

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r.
w sprawie T-691/14, Servier i in./Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2019 r. przez Servier SAS, Servier
Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA**

(Sprawa C-201/19 P)

(2019/C 139/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA (przedstawiciele: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, J. Killick, J. Jourdan, T. Reymond, O. de Juvigny, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Żądania wnoszących odwołanie

Tytułem żądania głównego, w kontekście zarzutów 1–5, w których kwestionowane jest istnienie naruszenia art. 101 TFUE:

- uchylenie pkt 4, 5 i 6 sentencji wyroku wydanego przez Sąd w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-691/14, Servier/Komisja;
- stwierdzenie nieważności art. 1(b), 2(b), 3(b) i 5(b) i tym samym art. 7(1)(b), 7(2)(b), 7(3)(b) i 7(5)(b) decyzji Komisji nr C(2014) 4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. [AT.39.612 — Peryndopryl (Servier)] lub w przeciwnym razie przekazanie sprawy Sądowi, tak aby wydał on rozstrzygnięcie w przedmiocie skutków odnośnych porozumień;

Ewentualnie, w kontekście zarzutu 6:

- uchylenie pkt 4 i 5 sentencji wyroku w zakresie, w jakim Sąd potwierdza w nim wnioski płynące z decyzji w odniesieniu do istnienia odrębnych naruszeń i kumulacji grzywien w przypadku porozumień Niche i Matrix, i w związku z tym stwierdzenie nieważności art. 1(b), 2(b), 7(1)(b) i 7(2)(b) decyzji;

I tytułem żądania ewentualnego:

- uchylenie pkt 4 i 5 sentencji wyroku oraz stwierdzenie nieważności art. 7(1)(b), 7(2)(b), 7(3)(b) i 7(5)(b) decyzji w kontekście zarzutów 7.1 i 7.2, w których kwestionowana jest zasadność i kwota wszystkich grzywien;
- uchylenie pkt 5 sentencji wyroku oraz stwierdzenie nieważności art. 5(b) i 7(5)(b) decyzji w kontekście zarzutu 5.4 dotyczącego czasu trwania zarzucanego naruszenia oraz obliczenia grzywiny odnoszącej się do porozumienia zawartego między Servier i Lupin i w konsekwencji — ustalenie grzywiny w ramach nieograniczonego prawa orzekania.

A w każdym razie:

- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego, który jest wspólny dla wszystkich porozumień, za które wymierzono grzywiny, Servier twierdzi, że wyrok jest wadliwy pod względem prawnym, ponieważ opiera się na szerokim i niezgodnym z orzecznictwem rozumieniu pojęcia naruszenia ze względu na cel. Wyrok pomija brak doświadczenia i oczywistego ograniczenia oraz opiera się na automatycznie stosowanym kryterium oderwanym od kontekstu i ambiwalentnych skutków rozpatrywanych porozumień ugodowych.

W ramach zarzutu drugiego, który również jest wspólny dla wszystkich odnośnych porozumień, Servier uważa, że w wyroku zastosowano w błędny sposób orzecznictwo dotyczące pojęcia potencjalnej konkurencji i że opiera się on na nieuzasadnionym odwróceniu ciężaru dowodu.

Zarzut trzeci dotyczy tego, że porozumienia zawarte w tym samym dniu z Matrix i jego dystrybutorem, Niche, nie są antykonkurencyjne ze względu na cel. Zdaniem Servier Sąd naruszył prawo, kwalifikując te przedsiębiorstwa jako potencjalnych konkurentów i uznając płatności za szkodliwe i niezwiązane z polubownym rozstrzygnięciem sporu.

W ramach zarzutu czwartego Servier wskazuje na naruszenia prawa dotyczące porozumienia zawartego z Teva, które nie jest antykonkurencyjne ze względu na cel w świetle kontekstu prawnego i ekonomicznego, w który się ono wpisuje, a także w świetle jego ambiwalentnych skutków i komplementarności stron, zważywszy, że Teva, w przeciwieństwie do Servier, jest dystrybutorem generycznych produktów leczniczych w Zjednoczonym Królestwie.

Zarzut piąty oparty jest na naruszeniach prawa dotyczących porozumienia z Lupin. Sąd powinien był zbadać skutki porozumienia ze względu na jego co najmniej ambiwalentny, jeśli nie prokonkurencyjny zakres. Zarzut ten oparty jest pomocniczo na błędzie, który dotyczy czasu trwania naruszenia, a zatem obliczenia grzywny.

Pomocniczo Servier wskazuje w ramach zarzutu szóstego, że Sąd powinien był stwierdzić nieważność decyzji w zakresie, w jakim Komisja wymierza w niej karę za porozumienie zawarte z Matrix, poza porozumieniem podpisanym z Niche, podczas gdy nie chodziło tu o odrębne naruszenia.

W dalszej kolejności pomocniczo zarzut siódmy dotyczy żądania uchylecia wyroku w zakresie, w jakim Sąd potwierdził w nim sposób obliczenia grzywny.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-677/14, Biogaran/Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2019 r. przez Biogaran

(Sprawa C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Biogaran (przedstawiciele: M. Utges Manley, Solicitor, adwokaci A. Robert, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-677/14;
- stwierdzenie nieważności art. 1 (b) (iv), art. 7 (1) (b) i art. 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 final [sprawa AT.39612 — Peryndopryl (spółka Servier)], w zakresie w jakim dotyczą one spółki Biogaran;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym spółka Biogaran podnosi, że wyrok został wydany z naruszeniem prawa, ponieważ uznano w nim, że umowa licencji ma charakter noszący znamiona naruszenia z uwagi na to, że polubowne rozstrzygnięcie sporu ma antykonkurencyjny cel. Zdaniem skarżącej wyrok opiera się na szerokiej koncepcji pojęcia naruszenia ze względu na cel i pomija brak doświadczenia i oczywistego ograniczenia. Wyrok opiera się ponadto na błędnym kryterium prawnym, które pomija zarówno kontekst polubownego rozstrzygnięcia sporu zawartego pomiędzy grupą Servier i spółką Niche, jak i fakt, że ci ostatni nie byli potencjalnymi konkurentami.